Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

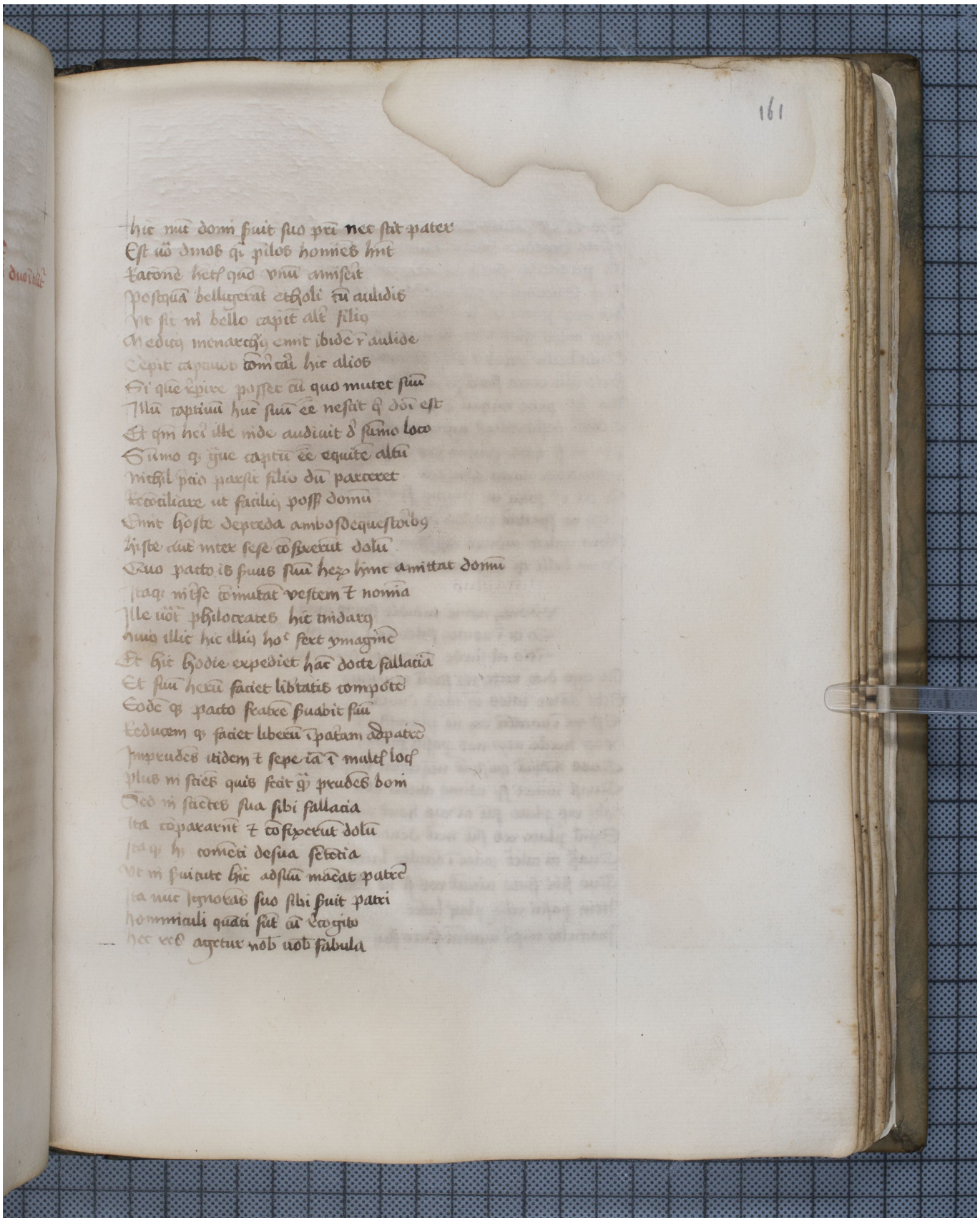

161

Hic nuc domi fuit suo pri nec sit pater
Est uō dmos qi pilos homines hmt
Taronē hetq quō vnū amisit
Postqua belligerat etholi tu audidit
Vt sit m̄ bello capit alt filiq
Medicq menarchq emt ibide r audide
Cepit capauo tom cū hic alios
Si que cpere posset cū quo mutet suū
Illū captiū huc suū ee nesit q̄ dōi est
Et cm hei ille mde audiuit d̄ sumo loco
Sumo q̄ gue captū ee equite altū
Nichil paid paresit filio du parceret
Recōciliare ut facilq poss domū
Emt hoste depreda ambos dequestorbq
Iuste aut mter sepe cōspiceut dolū
Quo pacto is suus suū hezo hmc amittat domū
Tragi mīse cōmutat vestem t nomia
Ille uōt philocrates hic tindarq
Quiq illic hic illiq hoc fert ymagine
Et hic hodie expediet hac docte fallacia
Et suū herū faciet libtatis compōte
Code q̄ pacto seatre suadit suū
Reducem q̄ faciet liberū patam adpatre
Imprudes utidem t sepe ta r multf loq
Plus m̄ sacis quis scit q̄ prudes dom
Sed m̄ sacres sua sibi fallacia
Sera cōpararnt t cōspiceut dolū
Tragi hs comici desua seteria
Vt m̄ fuitute hic adsūū mācat patre
Ita nuc senoteus suo sibi fuit patri
Hommiauli quātū sit uō cogito
Hec ecō agetur nob uōt fabula